

Arzularının Çıkamaz Uçurumları

— kul mehmet · 13 Ocak 2014

ARZULARININ ÇIKMAZ UÇURUMLARI

Düşlerimde sensizlikten acı bir feryat kopar
Düşlerimde sessizce uyanır seni ararım
Bitmeyen arzuların odamda çığlık çığlık dolaşır
Çılgın bir feryat olur sokaklarda seni ararım

Yolumu kapatan arzuların şimşek gibi önümde çakar
Beni sokaklarda yenilmiş pehlivan gibi yıkar
O an zaman durur beni benden alır
Ben silinirim mekân silinir zaman yok olur

Sonsuzluğa giden yolda yol ararken
Bir an soluk anılar yok olur
Giderim anlarım gidemem mutluluk uzak
Mutluluk yakın arzularının esaretinde çözemem dolu tuzak

Merakın ölüme eşit aşkın yorgun kafesinde ben
Sen bir meşale gibi yakarken zamanı
Ben silinirim mekân silinir zaman yok olur
Süzüle süzüle ruhum göğe çıkar

Sende çile denizine uzanırken ahların feryadın göğü kaplar
Kavuşurken yüreğimi sahibi Rahmana
Sevdanın ikliminde koşarken ben
Sen çile denizinde süzüle süzüle boğulur gidersin

Arzuların çıkamaz uçurumlarına düşerken
Hicran bakar arkasında gülümseyerek özgürce
Süzüle süzüle sevda iklimine koşar mutluluğu kucaklar güzelce
Arzuların çıkamaz uçurumlarında kaybolur iken sessizce

Sende süzüle süzüle boğulur gidersin üzgünce
Hülyasızlık cehennemine doğru yok olup giderken
Sessizce sana bakıyorum yüreğimde ki acılarla
Sen giderken

Mehmet Alu